

Excursie naar grote grazers

blijkt geen garantie om oog in oog te komen met wisenten en taoussen

Artikel van René van Sijes, overgenomen uit het Brabants Dagblad van 26-07-2026

Foto's: Thomas Segers / Van Assendelft

Ken je de mop van die natuurliefhebbers die op zondagochtend met een gids De Maashorst introkken om wisenten en taoussen te spotten? Ze gingen wel, maar zagen ze niet. „Née? Nou, wij wel hoor!”

Drie IVN-gidsen staan deze ochtend paraat in natuurcentrum De Maashorst om met belangstellenden door de natuur te struinen. Een gratis wandeltocht met als thema *De Grote Grazers*. In het gebied vertoeven immers zo'n veertien wisenten met zeven kalfjes, circa vijfenzeestig taoussen en wel vijftig Exmoor pony's.

Dertig wandelaars zijn klaar voor vertrek, gewapend met verrekijkers en fototoestellen. Wandelschoenen aan, rugzakjes om, enkele afritsbroekjes... De mensen worden verdeeld over de drie rangers. Beurtelings vertrekken de groepjes van tien. „Wacht! Ik wil ook nog mee”, roept een dame als het laatste gezelschap net vertrekt.

Gids Henk van de Pas (75) uit Uden start met een praatje. „Hopelijk gaan we alle grote grazers zien, maar dat is geen garantie. De Maashorst is groot: 3500 hectare. De taoussen en pony's lopen in het begrazingsgebied: 1500 hectare. Daar gaan we dus in. De wisenten vertoeven in een kleiner, omheind gebied van 240 hectare. Daar mogen we nu niet binnen, maar we lopen er wel langs.”

„Fantastische natuur”, is de eerste reactie van het Belgische stel Philippe Vanhamme en Vera Timmermans. De toeristen sliepen vannacht in een B&B in de buurt. „We komen graag in Nederland. Het is hier zo netjes vergeleken met België. En prachtige fietspaden, ook in de steden. Perfect voor ons! Deze natuurtocht stond op internet, daar wilden we bij zijn.”

Udenaar Sjaak de Groot houdt galant een poortje open als de groep even later het begrazingsgebied betreedt. „Ik sluit altijd graag aan bij deze IVN-wandelingen. Lekker twee uurtjes buiten. En je steekt er sowieso wat van op.” Hij raapt een stuk glas op. „Kan zomaar een bosbrand veroorzaken als de zon er langdurig op schijnt.”

Dan, wandelend in het bos, doemen twee grote grazers op: Exmoor pony's. Rustig grazend, totaal niet onder de indruk van de wandelaars die op enige afstand blijven. Een ander deel van de kudde is verderop aan de bosrand. Er worden foto's gemaakt terwijl de gids zijn verhaal vervolgt. Wie alles wil horen, moet dichtbij blijven; de woorden verwaaien snel in de wind.

Grote grazers blijken nuttig voor een gevarieerd landschap. Van de Pas wijst naar een *stierenkuil* waarin mannetjes graag rollen om vrouwtjes te imponeren en tegelijk teken en vlooien van zich af te schudden. „Zo'n kuil wordt daarna weer gebruikt door zandbijen, om eitjes te leggen.”

De gids maakt snel een praatje met toevallige voorbijgangers. Het is Stef uit Kalmthout (België) met zijn kinderen Reinout (4) en Phileine (7). „Mijn zoon is gek op bizons. De wisent en de tauros zou hij dolgraag in het echt zien. Maar we kunnen ze niet vinden.” De gids adviseert om eens deel te nemen aan de speciale wisentexcursie. „Iedere eerste zondag van de maand.”

„Ja, die ga ik ook eens doen”, besluit Udenaar Frans Geenevasen (77) als de wandeling na zo’n vijf kilometer ten einde loopt. „Vandaag was voor mij blijkbaar niet de juiste tocht; ik had taurossen en wisenten verwacht. Die wil ik fotograferen. Ander keertje maar.”

Bij terugkomst bij het natuurcentrum blijkt dat een andere groep wandelaars wel degelijk wisenten heeft gespot. Gids Paul van Dijk toont op zijn mobieltje trots wat foto’s van een kudde ontzagwekkende runderen met imposante hoorns. „We zijn wat omgelopen, naar een plek waar ik ze onlangs ook zag. Jazeker, was erg mooi!”